

9. Februar 1798 § 2, hvorefter Afbetalinger paa et Gældsbrevs paalydende Kapital ikke kan gøres gældende over for en ny Indehaver af Dokumentet, medmindre de er afskrevet paa dette. Denne Bestemmelse, der ogsaa maa gælde for fuldstændig Betaling, antages at maatte anvendes analogisk paa en Række andre Indsigelser, saaledes at de fortages overfor en godtroende Erhverver, naar de ikke fremgaar af Gælds brevet. Dette gælder dog ikke med Hensyn til alle Indsigelser. Det anses saaledes for utvivlsomt, at det ogsaa overfor en godtroende Erhverver af Gælds brevet kan gøres gældende, at Dokumentet er falsk eller forfalsket, fremkaldt ved voldelig Tvang eller udstedt af en umyndig. Men for visse Indsigelsers Vedkommende kan der rejses Tvivl om, hvorvidt de maa henregnes til de fortabelige eller til de ufortabelige.

I nyere Lovgivning paa specielle Omraader har man fulgt forskellige Principper ved Opstillingen af Regler om Fortabelse af Indsigelser. Ifølge Tinglysningslovens § 27 fortages alle Indsigelser mod tinglyste Dokumenter, derunder Pantebreve, med Undtagelse af de i Bestemmelsen udtrykkelig opregnede Indsigelser, der indskrænker sig til de ovenfor nævnte. I Veksellovens § 17 har man derimod i almindelig holdte Udtryk angivet, hvilke Indsigelser der er fortabelige.

Efter Kommissionens Mening kan man hverken for de fortabelige eller for de ufortabelige Indsigelsers Vedkommende med tilstrækkelig Sikkerhed eller Tydelighed give en udtømmende Regel, hvad enten man opregner de enkelte Indsigelser eller opstiller en mere almindelig Formel. Man er derfor gaaet den Vej hver for sig at nævne de vigtigste saavel fortabelige som ufortabelige Indsigelser. Disse omhandles henholdsvis i § 15 og i §§ 16 og 17, og der kan i Almindelighed ikke blive Spørgsmaal om at drage Modsætningslutninger med Hensyn til deri ikke nævnte Indsigelser. For at gøre Reglerne klare og let anvendelige har man medtaget saa mange Tilfælde som muligt og navnlig tilstræbt at faa afgjort de Spørgsmaal, der kan være tvivlsomme efter nu gældende Ret. Direkte omfatter de fore-

slaaede Regler formentlig de fleste Indsigelser, der kan tænkes at forekomme i Praksis; men saafremt der bliver Spørgsmaal om Indsigelser, hvis Fortabelighed eller Ikke-Fortabelighed ikke udtrykkelig fremgaar af Loven, maa Afgørelsen træffes med Støtte i Analogi fra Lovreglerne.

Med Hensyn til Fortabelse af Indsigelser gælder der efter Udkastet samme Regler om alle Omsætningsgældsbreve. De særlige Regler i Tinglysningslovens § 27 rokker Udkastet dog ikke ved.

Til § 15.

Denne Paragraf omhandler de fortabelige Indsigelser og indeholder nærmere Regler om Eksstinktion af disse.

De i 1ste og 2det Led nævnte Indsigelser vedrører Fordringens Stiftelse, medens 3die Led omhandler Skyldforholdets Ophør eller Ændring.

De i Aftalelovens §§ 29—33 nævnte Ugyldighedsgrunde virker som Hovedregel kun, naar Løftemodtageren var i ond Tro. At de ikke skal kunne paaberaabes overfor en godtroende Erhverver af et negotiabelt Gælds brev, selv om den første Modtager af dette var i ond Tro, stemmer utvivlsomt med nugældende Ret. Det er ogsaa den almindelige Opfattelse, at Erhververen af et negotiabelt Dokument bør være stillet ligesaa godt, som om Skylderklæringen havde været rettet umiddelbart til ham. Med Hensyn til den Indsigelse, at Gælds brevet efter at være underskrevet af Skyldneren er udgivet uden hans Vilje, bemærkes, at den danske og norske Aftalelov ikke — som den finske og svenske Lov, jfr. sidste Stykke i det finske og svenske Udkast — indeholder nogen Hjemmel for dens Fortabelighed. Naar en Bestemmelse herom ikke blev optaget i den danske og norske Lov, skyldtes det dels, at man ansaa Indsigelsen for fortabelig allerede efter gældende Ret, dels at man mente, at en saadan Bestemmelse ikke hørte hjemme i Aftaleloven, men burde gives „i Forbindelse med en almindelig Lovordning af Reglerne om Gældsbreve og andre negotiable Dokumenter“, jfr. de danske Motiver Side 81—82.